

45. Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej

20-28 września

WARSZAWSKA JESIEŃ 2002

www.warszawska-jesien.art.pl

WARSZAWSKA
JESIEŃ 2002
5005
M
U
T
A
W
B
2
V
W

z Ziemi Ulro do Polski

solisto, graj z prądem!

duo, trio, Aukso

industrialny kwartet smyczkowy

o nowej muzyce orkiestra

etyczny Berger muzyczny

Francesconi goni

PRZEWODNIK PO FESTIWALU

Piątek, 20 września, godz. 19.30

Filharmonia Narodowa, Sala Koncertowa ORKIESTRA I CHÓR FILHARMONII NARODOWEJ

Eduard Brunner klarnet Jarosław Malanowicz organy Antoni Wit dyrygent

Brian Current For the Time Being * Krzysztof Meyer Koncert klarnetowy *

Arvo Pärt Cecilia, vergine romana * Maciej Jabłoński IV Symfonia **

O, inauguracja! Wchodzimy do Filharmonii jak gdyby nigdy nic, rozsiadamy się wygodnie w fotelach i rozglądamy dookoła. Ilu tu muzyków - cała orkiestra! A przecież pojawi się jeszcze chór oraz soliści, w tym sławny klarnecista. Ale oto przed nami orkiestrowy przebój Briana Currenta, dalej popis Eduarda Brunnera (klarnecisty) w koncercie Meyera, a jeszcze dalej, w głębi, w głębi - natchniona kompozycja Pärta o świętej Cecylii, patronce muzyki.

Ta zaś wielka orkiestrowa maszyna: tłoki, kotły, dzwignie, bloki, mimośrod i przekładnie to dzieło Macieja Jabłońskiego. Nie wiem, czy da się stąd wyjść ot tak, jak gdyby nigdy nic.

Piątek, 20 września, godz. 22.30

Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki KONCERT MUZYKI ELEKTROAKUSTYCZNEJ

Viola Labanow klawesyn Agnieszka Rychlik skrzypce barokowe Tadeusz Wielecki kontrabas

Włodzimierz Kotoński Northern Lights (Aurora Borealis) * Anna Maciejasz-Kamińska Altitude 1

Józef Rychlik Fantazja ** Mateusz Bień Sinfony II ** Magdalena Długosz TaBar

BABCIA NA SKUTERZE

Dwa utwory przeznaczone są na samą taśmę, trzy - na instrumenty solowe z taśmą towarzyszącą. U Kotońskiego jest ona jedynie tłem dla szalejącego klawesynu. U Rychlika pełni rolę akompaniamentu, wtórując skrzypcom barokowym. U Magdy Długosz jest partnerem w duecie. I jeśli do tanga trzeba dwojga - to warstwa elektroniczna będzie tu ognistą brunetą. No bo kontrabasistą będzie facet.

Co do kompozycji Rychlika, to istotnie trzeba **Fantazji**, żeby zestawić skrzypce barokowe, którym właściwszy byłby szpinet, wirginał, klawikord, peruka, tabakiera, puzderko z pudrem dla upstrzenia twarzy i laska - z nowoczesną warstwą elektroniczno-komputerową. Ale rzecz

w tym właśnie, żeby babcię wsadzić na harleya i kompozytor jest w pełni świadomy dystansu historycznego, jaki dzieli oba te środki wyrazu. Mam na myśli skrzypce i taśmę.

Notabene Kotoński to autor pierwszej w Polsce kompozycji elektronicznej – *Etiudy na jedno uderzenie w talerz* (1959). Owo tytułowe uderzenie – nagrane na taśmę – było następnie kopiowane, cięte nożyczkami, sklejące w innym porządku, itd. Dzisiaj, oczywiście, stosuje się zaawansowane technologie komputerowe.

Skoro dzisiaj – to przyjdźcie dzisiaj na koncert.

Sobota, 21 września, godz. 16.30

Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki Michele Lomuto puzon Francesco Scagliola projekcja dźwięku
Luciano Berio Sequenza V Azio Corghi Intemedi e Canzoni * Agostino Di Scipio Os, oris **
Francesco Scagliola D'improvviso * Luca Francesconi Animus * Mauricio Kagel Atem

Trąba jest naturalnym przedłużeniem słonia, a puzon naturalnym dopełnieniem Michele Lomuto. Posługuje się on nim tak, jak aktor

posługuje się narządem głosu. Każdy dźwięk jest jakiś. „Wypowiedziany” z akcentem, intencją, charakterem. Osobisty. To dla niego Luciano Berio skomponował *Sekwencję V*, w której artykulacyjne różnice pomiędzy poszczególnymi dźwiękami są tak istotne.

Lomuto demonstruje wszechstronne możliwości wykonawcze. Gdy słyszymy go w zwierzęco dzikim *Animus* Francesconiego, gdzie w pierwszej fazie materia utworu jest sam oddech, to aż zapiera (od)dech.

Nie poskąpi on nam też teatralnego gestu i dobrej zabawy w utworze Kagela *Atem* na instrumenty dęte (tak, instrumenty, nie – instrument).

Puzoniście towarzyszy elektronika. *Animus* jest wspomagane przez live electronics; w *Os, oris* puzon i komputer są tak ściśle splecione ze sobą, że tworzą jeden system; *D'improvviso* jest przeznaczone na puzon i taśmę. Seria solowych koncertów z elektroniką zaczyna się właśnie teraz. Będzie ich sześć w ciągu festiwalu.

O S O B I S T E D Ź W I Ę K I

Sobota, 21 września, godz. 19.30

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego KAMMARENSEMBLEN
Anders Kilström fortepian Jeanette Bjurling sopran Renato Rivolta dyrygent
Klas Torstensson Lantern lectures, Volume III (Brass Link III - Aurora Borealis) *
Ivo Nilsson Rotorelief Suite ** Luca Francesconi Islands * Luca Francesconi Etymo *

Gwałtowne gesty Francesconiego

Perfekcyjnie grający kameralny zespół nowej muzyki ze Sztokholmu przedstawi kompozycje dwóch Szwedów oraz jednego Włocha – Francesconiego. Muzyka tego kompozytora to nieustanny ruch, narracja poszarpana i zmienna niczym porywy wiatru. Prędkość przebiegających dźwięków sprawia, że zacierają się czasem ich kontury, jak zamazuje się obraz szprych w obracającym się kole roweru. Ale oto powstaje konkretna jakość – matowobiała płaszczyzna ograniczona okręgiem.

Utwór **Etymo** skomponowany został do słów Baudelaire'a na sopran, sześciokanałową taśmę i zespół instrumentalny; **Islands** przeznaczone są na sam zespół.

W **Rotoreliefie** Ivo Nilssona (tytuł z Marcela Duchampa) dźwięk się obsuwa: coś jak efekt Dopplera w połączeniu z efektem windy. Jest stabilny – i nagle usuwa się spod nóg. Jak w samolocie. Lub w windzie. Niby nic, ale serce masz jak kopnięty balon.

Niedziela, 22 września, godz. 12.00

Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki Tomáš Ondrušek perkusja
Martin Smolka Ringing * Georges Aperghis Graffitis * Miloš Haase Ormai *
Frederic Rzewski To the Earth * David Lang The Anvil Chorus *

Fajny koncert

Kolejny koncert z cyklu recitali solowych z elektroniką, której wszakże tym razem niewiele – tylko w utworze Miloša Haase na perkusję i instrumenty elektroniczne oraz Frederica Rzewskiego w kompozycji przeznaczonej na perkusję i głośnik.

Ringing na perkusję solo oparł Smolka na kilku założeniach, z czego pierwsze stwierdza, iż „jeden muzyk to za mało!”. Dlatego użyte są

instrumenty wybrzmiewające długo po uderzeniu, aby wytworzyła się iluzja zespołu. A drugie: „dwie ręce to za mało!”. Dlatego wykonawca gra nie tylko rękami, ale także nogami, ustami i „każdą inną częścią ciała, której może i chce użyć”.

Georges Aperghis uprawia tzw. teatr instrumentalny. W **Graffiti** mamy wirtuozowskie współgranie głosu, brzmienia czterech grup instrumentów perkusyjnych, szeptu, mowy i śpiewu, dźwięków i szmerów.

Na koniec usłyszymy **The Anvil Chorus** Davida Langa, naprawdę fajny kawałek!

Niedziela, 22 września, godz. 12.00

Teatr Mały **Ziemia Ulro II** Anna Karasińska sopran Piotr Rafalko tenor Artur Ruciński baryton
aktorzy: Maria Peszek Agata Piotrowska-Mastalerz Jarosław Boberek Dariusz Toczek
Anna Seitz-Wichlacz scenografia i kostiumy Piotr Łazarkiewicz reżyser
zespół instrumentalny pod dyktando Przemysław Fiugajski
Oswaldas Balakauskas *La lointaine* ** (zamówienie wj) opera kameralna

Na zamówienie „Warszawskiej Jesieni” powstaje tryptyk operowy **Ziemia Ulro**. Ulro to termin Williama Blake’a. Oznacza krainę degradacji Ducha, w której człowiek zawiera jedynie racji naukowej, pomija zaś wiarę, intuicję, sztukę. O wizjonerach Swedenborgu, Blake’u i Oskarze Miłoszu pisał w swoim traktacie **Ziemia Ulro** Czesław Miłosz. **La lointaine (Daleka)** Osvaldas Balakauskas do wierszy Oskara Władysława Miłosza wypełnia drugą część operowej trylogii, a jej tematem jest miłość idealna („daleka”). W roku ubiegłym miała miejsce premiera pierwszej części cyklu, opery Martijna Paddinga **Wytatuowane języki**, opartej na twórczości Emanuela Swedenborga. Na rok przyszły zaplanowana została realizacja ostatniej części – **Grains** Barbary Zawadzkiej, komponowanej do słów Williama Blake’a. Tegoroczny spektakl zapowiada się na impresyjne, mroczne, poetyckie widowisko. Wezmą w nim udział nie tylko śpiewacy, ale i aktorzy, a w ramach scenografii wykorzystana będzie m. in. projekcja filmowych obrazów nakręconych przez Piotra Łazarkiewicza. On też jest reżyserem spektaklu.

ZIEMIA ULRO, CD.

Poniedziałek, 23 września, godz. 18.00

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lubasławskiego ORKIESTRA MUZYKI NOWEJ
Andrei Kivu wiolonczela i inne instrumenty Szymon Bywalec dyrygent Aleksander Lason dyrygent
Michał Nejtek Distress Sonata * Irinel Anghel Labyrinthe ** Wojciech Ziemowit Zych Symfonia **
Eugeniusz Knapik Corale, interludio e aria Aleksander Lason Muzyka kameralna nr 5

O nowej muzyce orkiestra

W koncercie Orkiestry Muzyki Nowej usłyszymy trzy kompozycje (dwie z nich to prawykonania światowe) twórców młodszej generacji oraz utwory Eugeniusza Knapika i Aleksandra Lasonia, istniejące już w kanonie polskiej muzyki współczesnej. Solistą będzie wiolonczelista rumuński Andrei Kivu, który w utworze Irinel Anghel zagra również na shofar, khaen, akordeonie, muszli tybetańskiej, tromba lontana i śpiewających misach zen. Sama wiolonczela będzie przestrojona, zaś wszystkie instrumenty apmlikowane.

Tematem **Distress Sonata** Michała Nejtki są, powiada autor, problemy uczuciowe młodego kompozytora, choć nie jest to kompozycja programowa. Wideoklip towarzyszący utworowi powstał do gotowej już muzyki.

Poniedziałek, 23 września, godz. 21.00

Centrum Sztuki Współczesnej, Sala Laboratorium Andrzej Bauer wiolonczela
Jarosław Lublin Rum-Cum Stanisław Krupowicz Partita ** Michał Talma-Sutt Cellotronicum **
Karen Tanaka Song of Songs* Jacek Grudzień Ad Naan ** Paweł Mykietyn Kartka z albumu **

AB, c

czyli Andrzej Bauer, cello. W trzecim z kolei recitalu, w którym soliście towarzyszy elektronika, znakomity polski wiolonczelista przedstawi program czterech zamówionych przez siebie kompozycji na wiolonczelę i komputery. Będą więc to prawykonania, których zresztą na całym festiwalu jest aż dwadzieścia dwa. Program uzupełnią: **Song of Songs** Karen Tanaki na wiolonczelę i taśmę oraz krótkie **Rum-Cum** Jarosława Lublina na samą taśmę. Krupowicz i Talma-Sutt na muzyce elektroakustycznej zęby zjedli, pozostali z niejednego pieca chleb jedli. Możemy więc oczekiwać suttych wrażeń z krupami i chlebem.

Wtorek, 24 września, godz. 18.00

Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki Boris Lenko akordeon
Luciano Berio Sequenza XIII Svend Aaqvist Saga Night * Magnus Lindberg Jeux d'anches *
Iris Szeghy Canticum ** Katarzyna Taborowska Dysocjacje Dieter Kaufmann Grand jeu *

LENKO

Oto następny koncert z nurtu solowych występów wspomaganych elektroniką. Ten akurat wspomagany jest najubożej: jedynie taśmą w *Grand jeu* Kaufmanna i oświadczeniem Katarzyny Taborowskiej, że jej *Dysocjacje* inspirowane są brzmieniami elektronicznymi...

Lecz przecież nie chodzi o ilość, tylko o zasadę. Niewiele elektroniki, ale za to dużo akordeonu, na którym żywo i z werwą zagra rewelacyjny Boris Lenko. Mocne pozycje w tym programie to oprócz kolejnej *Sekwencji* Luciana Beria, niewątpliwie utwory Magnusa Lindberga oraz Svenda Aaquista. Lindberg stworzył rzecz błyskotliwą, wartką, o jasnym, krystalicznym brzmieniu. Świetnie też słucha się kompozycji Aaquista, który ponadto imponuje umiejętnością wykorzystania akordeonu jako instrumentu wielogłosowego – słyszymy nieomalże orkiestrę. *Grand jeu* Kaufmanna – żart przeplata się z powagą, gest teatralny z gestem muzycznym, akordeon z akordeonem (na taśmie).

Wtorek, 24 września, godz. 21.00

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego Koncert Warszawskiej Jesieni i Polskiego
Wydawnictwa Muzycznego KWARTET ŚLĄSKI Piotr Bober gitara
Wojciech Kowalewski, Bogdan Lauks, Rober Siwak, Monika Szulińska perkusja
Witold Szalonek Symfonia rytuałów ** Bronius Kutavičius Zegary przeszłości I
Annie Gosfield Flying Sparks and Heavy Machinery *

Duch i materia

W utworze Szalonka założeniem było ukazanie procesu dochodzenia do muzyki pojmowanej jako akt mistyczny. Trzy fazy, które do tego prowadzą, to zwykle czynności przystępującego do grania artysty, traktowane jednak jak rytuał. Mamy więc rytuał strojenia instrumentu i dążenia instrumentalisty do osiągnięcia z nim Jedni. Dalej rytuał ćwiczenia, opracowywania muzyki. Na koniec zaś rytuał interpretowania myśli muzycznej dla zjednoczenia ze słuchaczami we wspólnym „stanie muzycznym” – duchowym akcie.

W *Flying Sparks and Heavy Machinery* zamiarem kompozytorki było odtworzenie środowiska akustycznego pracujących maszyn fabrycznych. Nagrywała ona odgłosy, dźwięki i hałasy przemysłowe, rytmy maszyn

fazowo nakładających się i mijających, itd. W utworze można rozpoznać dosłowne transkrypcje rytmiczne nagrań dokonanych w fabryce. Do muzyków kwartetu smyczkowego dołącza kwartet perkusistów, jak również warstwa elektroniczna: nagłośnienie za pomocą mikrofonów kontaktowych. Ujawni ono efekty akustyczne nie do usłyszenia normalnym trybem. Są tu więc trzy warstwy: bliski plan mikrofonowy, warstwa perkusji i kwartetu smyczkowego.

Środa, 25 września, godz. 18.00

Centrum Sztuki Współczesnej, Sala Laboratorium TRIO PRO CONTEMPORANIA

Aleksander Gabrys kontrabas

Doina Rotaru Umbre (Shadows) II ** Stefan Niculescu Sincronie * Andrei Kivu ROAR *

Aleksander Gabrys Deus Irae ** Irinel Anghel Arrets **

Iancu Dumitrescu Remote Pulsar ** Octavian Nemescu Combinaisons en circles *

Wielki Wybuch

Rumuński zespół Pro Contemporania gra w różnych składach, w Warszawie wystąpi jako trio. W swoim utworze dołączy doń gościnnie Aleksander Gabrys. Niby trio, ale spójrzmy na zestaw instrumentów, jakich używają, a wyjdzie oktet: fortepian, akordeon, perkusja, skrzypce, altówka, wiolonczela, saxtuba, taśma. Do tego Gabrys na kontrabasie i gadulce. Do tego fortepian preparowany. Zespół często bierze udział w maratonach koncertowych, happeningach, improwizacjach, jam-sessions, współpracuje z tancerzami, malarzami, aktorami.

Reprezentujący awangardę lat sześćdziesiątych utwór Octaviana Nemescu miał być wykonany nocą w parku, z brzmieniem świerszczy w tle. Wydaje się, iż udało mu się uzyskać brzmienia dobrze „grające” z podobną scenérią.

Andrei Kivu mówi o fascynacji dźwiękiem pierwotnym i na swej saxtubie (i nie tylko) poszukuje czegoś, co dałoby się porównać ze straszliwym hukiem Wielkiego Wybuchu.

Hm, miejmy nadzieję, że mu się nie uda.

Środa, 25 września, godz. 21.00

Galeria „Zachęta” Ayelet Harpaz głos Anne Faulborn klawesyn
Calliope Tsoupaki Vita Nova * Martijn Padding Bels Dous Amics * Yannis Kyriakides tetTIX *
Ton Bruynel Toccare * Yannis Kyriakides Affectio *

Usłyszeć nowe

Duet z Amsterdamu łączy głos i klawesyn z elektroniką. Zamawia utwory, które powstają w ścisłej współpracy z kompozytorami. Razem poszukują nowego. Sądząc po muzyce, którą przedstawi – nowe jest piękne i dziwne, i tajemnicze:

U Calliope Tsoupaki – barwa lirycznej narracji.

U Yannisa Kyriakidesa – harmonia muzycznych zdarzeń – skrajnie różnych i nie do pogodzenia.

U Martijna Paddinga – coś, co nazwałbym gorączką dźwięków.

U Tona Bruynela – akordy i brzmienia pulsujące w przestrzeni.

Czwartek, 26 września, godz. 18.00

Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki

Urszula Kryger mezzosopran Katarzyna Jankowska fortepian Mikuláš Škuta fortepian
Pavel Bogacz skrzypce Daniela Varinska fortepian Bartosz Koziak wiolonczela
Roman Berger – KONCERT KOMPOZYTORSKI November Music * Sonata * Konwergencje III Wiegenlied*

Roman Berger

Ten kompozytor mówi tak, tak – nie, nie. I w sensie muzycznym, i w sensie etycznym. Oddziela dźwięk od dźwięku i nadaje mu wartość. Pojawia się wiara odnaleziona, wiara w ważność interwału. Muzyka Bergera to budowanie gmachu. Nie jest to domek z kart. Najpierw fundament, potem kolejne piętra, potem dach. Niebłahe. Niebagatelne. Nie zdawkowe. Niesamowite. Niebieskie.

Czwartek, 26 września, godz. 21.00

Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie Aelita – film s-f (ZSRR) 1924, reż. Jakow Protazanow

POCIĄG TOWAROWY

Piotr Bikont Marek Chołoniewski Włodzimierz Kiniorski Krzysztof Knittel

POCIĄG TOWAROWY

czyli Piotr Bikont – efekty dźwiękowe, Marek Chołoniewski – komputery, Włodzimierz Kiniorski – flety, saksofony, Krzysztof Knittel – instrumenty elektroniczne. Zagrają do niemego filmu science fiction *Aelita* z 1924 roku. Atrakcją jest konstruktywistyczno-kubistyczna scenografia i kostiumy, a także obraz Moskwy epoki NEP-u. Co do muzyki – usłyszycie dźwięki wysublimowane, tworzone spontanicznie i intuicyjnie, podbudowane sekwencjami generowanymi z komputerów perkusyjnych i opatrzone tekstem śpiewanym i mówionym.

Piątek, 27 września, godz. 16.30

Galeria „Zachęta” Lucia Bova harfa Luciano Berio Sequenza II Franco Donatoni Marches I & II *
Takayuki Rai Transparency * Eric Chasalow What is Danced... (and what is not) **
Salvatore Sciarrino L'addio a Trachis * Fernando Mencherini Un giardino a mente vuota *
James Dashow Reconstructions * Åke Parmerud Strings & Shadows *

Lucia gra Luciana

i nie tylko, a czyni to błyskotliwie i z maestrią. W większości utworów towarzyszy jej warstwa elektroniczna – to już piąty koncert z tej serii. *Sekwencja II* Luciana Beria pochodzi z okresu burzy i naporu eksperymentów lat sześćdziesiątych. Stanowi swoisty katalog brzmień i sposobów wydobywania dźwięku.

Gdy będziecie słuchać *Rekonstrukcji* Jamesa Dashow'a na harfę i taśmę, zapewne poczujecie się jak w akwarium – dźwięki srebrzą się tu i pływają niczym rybki.

W *Strings & Shadows* Åke Parmerud uzyskuje lustrzane odbicia dźwięków harfy drogą syntezy brzmienia jej strun. Rzecz jest niezwykle delikatna i poetycka.

Utwór Mencheriniego – ostry, kapryśny, choć i w nim dźwięki „stają się nieważkie i rysują w powietrzu kształty sinusoidalne”.

Piątek, 27 września, godz. 19.30

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego

AUKSO – ORKIESTRA KAMERALNA MIASTA TYCHY Marek Moś dyrygent

Gyula Bánkóvi Exclamations ** Cezary Duchnowski Triady Marcin Bortnowski White Angels **

Peteris Vasks Musica adventus *

A U K S O

Orkiestra o tej nazwie to zespół instrumentów smyczkowych, który wszak w utworze Bánkówiego poszerzy się o dwie marimby, zaś w kompozycji Duchnowskiego o komputery. Ciekawie będzie usłyszeć w jej wykonaniu owe utwory (także Marcina Bortnowskiego na same smyczki), skomponowane specjalnie dla zespołu, jak również Peterisa Vasksa, uznanego w świecie kompozytora muzyki żarliwej i efektownej, odwołującej się do klasycznych reguł i pięknego brzmienia.

Piątek, 28 września, godz. 22.30

Kościół parafii św. Barbary ENSEMBLE FÜR INTUITIVE MUSIK WEIMAR

Daniel Hoffman trąbka, flügelhorn Matthias von Hintzenstern wolonczela, śpiew alikwotowy

Hans Tutschku live electronics Michael von Hintzenstern organy, fortepian

Annäherung * Metamorphosen des Lutherchorals „Aus tiefer Not schrei ich zu dir“ * Klangzeichen *
Spiegelbilder *

Noc św. Barbary

Przestrzeń kościoła parafii św. Barbary. Noc. Długie wybrzmienia trąbki, flügelhornu, organów, dźwięków elektronicznych, śpiewu alikwotowego. Zanurz się w tej przestrzeni, chłoń dźwięki, wzbudź w sobie intuicję, porozum z muzykami tej intuitywnej muzyki.

Sobota, 28 września, godz. 12.00

Centrum Sztuki Współczesnej, Sala Laboratorium Christine Michaela Pryn skrzypce
Luciano Berio Sequenza VIII Bent Sørensen The Lady of Shalott Bruno Maderna Widmung
Stanisław Krupowicz A Lighter Shade of Grey Martin Lohse Entity **
Rafał Augustyn Long Island Rail Road

(Kon)sekwencje

Występ znakomitej duńskiej skrzypaczki zamyka cykl solowych recitali wspieranych elektroniką. W jej programie – jak w kilku innych – także pojawia się **Sekwencja** – tym razem VIII – Luciana Beria. Jego **Sekwencje** przeznaczone na różne instrumenty to kanon gatunku solowego w muzyce współczesnej.

W **Long Island Rail Road**... Rafał Augustyn odwzorował podróż kolejką z Nowego Jorku do Port Jefferson. Zaznaczona jest przesiadka, konieczna w środku trasy oraz specyficzne dźwięki, jakie wytwarzały wagoniki – raz nowoczesne, raz rozklekotane.

Sørensen? Poeta dźwięku i czarodziej.

Sobota, 28 września, godz. 16.30

Filharmonia Narodowa, Sala Kameralna ENSEMBLE RECHERCHE
Walter Zimmermann Lied im Wüstenvogelton * Robin Hoffman An-Sprache *
Kazimierz Serocki Fantasmagoria Isabel Mundry Komposition für Flöte und Schlagzeug *
Helmut Lachenmann Toccata * Nicolaus A. Huber La force du vertige *

TRUDNE JEST PROSTE

Recherche – to badać, poszukiwać. Ale zespół z Fryburga jeżeli szukał, to już chyba znalazł, skoro uchodzi za jeden z najbardziej profesjonalnych zespołów muzyki współczesnej. Grywa muzykę trudną, skomplikowaną, poszukującą, która – jeżeli poszukiwała, to już chyba znalazła, skoro znajduje się w repertuarze tak renomowanego zespołu, jakim jest Recherche. Ta muzyka jest rzeczywiście trudna, skomplikowana, tak jeśli chodzi o jej wykonanie, jak i odbiór. Choć, prawdę rzekłszy, grają tak precyzyjnie, że staje się ona czytelna i klarowna. Zapraszam Was na muzykę złożoną i trudną, która wszakże jest prosta i klarowna.

Sobota, 28 września, godz. 19.30

Filharmonia Narodowa, Sala Koncertowa NARODOWA ORKIESTRA SYMFONICZNA POLSKIEGO RADIA

Barry Douglas fortepian Gabriel Chmura dyrygent

Wojciech Kilar Riff 62 Per Nørgård VI Symfonia * Krzysztof Penderecki Koncert fortepianowy *

Finał

Wydarzenie I – nowy utwór Pendereckiego. **Koncert fortepianowy**, prawykonanie europejskie.
Na „Warszawskiej Jesieni”. Z Barry Douglasem jako solistą.

Wydarzenie II – najnowsza (szósta) **Symfonia** Pera Nørgårda. Na „Warszawskiej Jesieni”.
Nørgård zapowiedział swój przyjazd.

Wydarzenie III – **Riff 62** Kilara. Tak komponował Kilar przed czterdziestu laty.

Trzy wydarzenia w jednym. W koncercie finałowym. Na „Warszawskiej Jesieni”.

* premiera polska ** premiera światowa

Uwaga – klub festiwalowy !

miejsce – Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki (dawny WOK), ul. Elektoralna 12
czynny w ciągu całego festiwalu (20 – 28 września 2002) w godz. 10.00 – 2.00

Klub to miejsce spotkań zarówno stałych bywalców festiwalowych koncertów, jak i tych, którym nazwa „Warszawska Jesień” była do tej pory obca:

- w specjalnym punkcie informacyjnym otrzymasz odpowiedź na pytania związane z tegorocznym festiwalem, dostaniesz też materiały promocyjne;
- w kasie zakupisz bilety na koncerty;
- w galerii Elektor (I piętro) obejrzysz wystawę zdjęć i plakatów z archiwum „Warszawskiej Jesieni”;
- w kawiarni na dole możesz odpocząć przy filiżance kawy lub lampce wina.

Jeżeli interesuje Cię współczesna muzyka polska, zajrzyj też na stoiska promocyjne polskich wydawnictw muzycznych i fonograficznych, prezentujących się w Klubie.

A przede wszystkim przyjdź na spotkania z kompozytorami oraz inne imprezy, odbywające się w Klubie:

- 21 września (sobota), godz. 12:00 – spotkanie z Arvo Pärtem; prowadzenie – Jolanta Brózda
- 22 września (niedziela), godz. 15:00 – spotkanie z Luçą Francesconim; prowadzenie – Andrzej Chłopecki
- 22 września (niedziela), godz. 17:00 – projekcja opery Wytatuowane języki Martijna Paddinga (wersja telewizyjna) – I części cyklu „Ziemia Ulro”; wprowadzenie – Krzysztof Sz wajgier
- 23 września (poniedziałek), godz. 12:00 – spotkanie z twórcami opery La lointaine – II części cyklu „Ziemia Ulro”: Osvaldasem Balakauskasem, Piotrem Łazarkiewiczem i Przemysławem Fiugajskim; prowadzenie - Krzysztof Droba
- 24 września (wtorek), godz. 12:00 – spotkanie z Włodzimierzem Kotońskim (organizowane przez PWM z okazji nowego wydania książki Muzyka elektroniczna)
- 24 września (wtorek), godz. 16:00 – „Z archiwum WJ” - Olgierd Pisarenko i jego goście: wspomnienia i materiały filmowe TVP
- 27 września (piątek), godz. 12:00 – spotkanie z Romanem Bergerem; prowadzenie – Marta Szoka

Zapraszamy !

Miejsca koncertów

Filharmonia Narodowa Jasna 5
Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego Woronicza 17
Teatr Mały ul. Marszałkowska 104/122
Galeria Sztuki Współczesnej „Zachęta” pl. Małachowskiego 3
Centrum Sztuki Współczesnej – Zamek Ujazdowski Al. Ujazdowskie 6
Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki Elektoralna 12
Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie Książęca 4
Kościół parafii św. Barbary Nowogrodzka 51

Sprzedaż biletów

w Biurze Festiwalu, w kasie Mazowieckiego Centrum Kultury i Sztuki, ul. Elektoralna 12
oraz w miejscach koncertów na godzinę przed rozpoczęciem

Biuro Festiwalu

Rynek Starego Miasta 27, 00-272 Warszawa
tel/fax: (+22) 831 06 07, 635 91 38, tel: (022) 831 16 34 w. 32
e-mail: festival@warsaw-autumn.art.pl <http://www.warszawska-jesien.art.pl>

Organizator

Związek Kompozytorów Polskich

Sponsorzy Festiwalu

Giełda Papierów Wartościowych

Poczta Polska

Oficjalny Przewoźnik Festiwalu

LOT

PKO BANK POLSKI

Oficjalny sponsor koncertu Andrzeja Bauera

PKO BP

Współorganizator koncertu Andrzeja Bauera

Fundacja Muzyki – aukso

Patroni medialni

Gazeta Wyborcza

Wprost

Parkiet

Przekrój

City Magazine

Kamerton.net

www.warszawska-jesien.art.pl